

Arrest

nr. 170 632 van 27 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 30 april 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 april 2014 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf met het oog op het afsluiten van een huwelijk .

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 14 mei 2014 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die loco advocaat N. SENTÉ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 maart 2014 diende verzoekster een aanvraag in tot afgifte van een visum kort verblijf met het oog op het afsluiten van een huwelijk met een Belgische onderdaan.

1.2. Op 2 april 2014 weigert de verwerende partij de afgifte van het gevraagde visum. Dit vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“Op 17/07/2013 diende mevrouw [K.C.], geboren op 07/04/1976, van Keniaanse nationaliteit, een visumaanvraag kort verblijf in, om in België met mijnheer [D.L.L.], geboren op 30/06/1946, van Belgische nationaliteit, te kunnen huwen.

Overwegende dat artikel 146 bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde;

Overwegende dat een dergelijk huwelijk onverenigbaar is met de beginselen van openbare orde;

Overwegende dat de volgende feiten duidelijk aantonen dat artikel 146 bis van het B.W. van toepassing is en dat de voltrekking van het huwelijk onverenigbaar is met de beginselen van openbare orde:

Er is een zeer groot leeftijdsverschil tussen betrokkenen. Mr [D.L.] is 30 jaar ouder dan zijn toekomstige echtgenote.

Betrokkenen leerden elkaar in 1999 in Kenia kennen toen Mr [D.L.] er op vakantie was. Zij leerden elkaar op toevallige wijze kennen omdat mijnheer naar de weg naar de stad vroeg.

Twee jaar later, in 2001, bezocht mevrouw België op uitnodiging van Mr [D.L.]. Uit de foto's en verklaringen van betrokkenen blijkt dat betrokkenen toen nog geen relatie hadden.

Mevrouw vertrok terug naar Kenia en betrokkenen zouden met elkaar in contact gebleven zijn via brieven en telefoongesprekken.

In 2003 wensten betrokkenen reeds in het huwelijk te treden. De visumaanvraag van mevrouw werd echter geweigerd aangezien mevrouw geen visum met het oog op huwelijk, maar een gewoon visum c had aangevraagd.

In 2011, vroeg mevrouw een visum aan om Mr [D.L.] te komen bezoeken. Mevrouw verklaarde in deze visumaanvraag dat Mr [D.L.] een vriend van de familie van haar vader is. Er werd nergens melding gemaakt van een amoureuze relatie.

Volgens mevrouw werd hun vriendschappelijke relatie via hun contacten op afstand geleidelijk aan een liefdesrelatie.

Betrokkenen zagen elkaar dus niet meer sinds 2001. Zelfs virtueel zagen zij elkaar niet meer. Mr beschikt namelijk niet over vb. een skype account. Mr beschikt enkel over foto's van mevrouw. Mevrouw van haar kant kan in haar interview geen fysieke beschrijving geven van haar toekomstige echtgenoot.

Met betrekking tot hun communicatie, verklaarde mevrouw dat zij via e-mail, brieven en telefoon communiceren. Er werden geen bewijzen van hun communicatie via e-mail voorgelegd. Wat hun telefoongesprekken betreft, blijkt uit de telefoonfacturen die Mr [D.L.] voorlegde, dat betrokkene zelden naar Kenia belt en deze gesprekken altijd zeer kort zijn.

- *Mijnheer legde wel veel afgiftebewijzen van aangetekende internationale zendingen alsook brieven van mevrouw voor. De inhoud van deze aangetekende zendingen en brieven is echter niet gekend.*
- *Verder legde Mr ook geldoverschrijvingen voor. In 2013 maakte Mr 1300 euro over aan mevrouw, in 2012 1800 euro en in 2010 400 euro. Volgens de verklaringen van mevrouw steunt Mr [D.L.] zijn toekomstige echtgenote financieel sinds zij elkaar kennen.*
- *Betrokkenen kennen elkaar ondertussen sinds 15 jaar. Toch kent mevrouw [K.] de exacte geboortedatum van Mr [D.L.] niet.*
- *Verder is het ons ook niet duidelijk waarom betrokkenen, die blijkbaar al jaren een relatie zouden onderhouden en in 2003 reeds met mekaar wensten te trouwen zo weinig initiatieven hebben genomen om elkaar terug te zien. Mevrouw heeft na de weigering van het visum in 2003 slechts 8 jaar later een nieuw visum aangevraagd, Mr [D.L.], van zijn kant, kwam sinds 1999 nooit meer naar Kenia om mevrouw terug te zien. Dit terwijl Mr reeds sinds 2012 gepensioneerd is.*

Overwegende dat de Ambtenaar van de burgerlijke stand van Haacht op basis van de bovenstaande elementen en na een onderhoud met meneer [D.L.] besliste om het advies van de Procureur des Konings in te winnen conform artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek;

Overwegende dat de Procureur des Konings na onderzoek besluit dat er ernstige en overeenstemmende elementen zijn die op het bestaan van een schijnhuwelijk wijzen:

- Door het huwelijk met meneer [D.L.] opent mevrouw een verblijfsrecht.
- Betrokkenen zagen elkaar niet meer sinds 2001. Jaarlijks maakt meneer [D.L.] wel ongeveer 2000 euro over aan mevrouw en haar familie.
- Meneer [D.L.] stelt dat een vriend van hem brieven vertaalde naar het Engels, die vriend blijkt echter al 11 jaar geleden te zijn overleden. Meneer [D.L.] is ook niet in het bezit van recente foto's van zijn toekomstige bruid. Hij brengt geen enkel stuk bij waaruit blijkt dat de toekomstige huwelijkspartners met elkaar communiceren. De dochter van meneer [D.L.] werd slechts zeer recent ingelicht over zijn voorgenomen huwelijk. Zij weet enkel dat de toekomstige bruid [C.] heet, zonder verdere gegevens.

Overwegende dat de Procureur des Konings derhalve ongunstig adviseert wat de voltrekking van het huwelijk betreft;

Overwegende dat uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de toekomstige echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde;

Bijgevolg wordt het visum geweigerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Onder het kopje "De middelen" betoogt verzoekster als volgt:

"4. De beslissende overheid dient haar besluiten goed te motiveren: de feiten dienen te kloppen en de motivering dient logisch en begrijpelijk zijn. Volgens de motivering van de beslissing dd. 02.04.2014 lijkt de beslissende overheid in haar beslissing geen steun te vinden in de aangehaalde feiten.

5. De Dienst Vreemdelingenzaken concludeerde op basis van een aantal veronderstellingen dat het voorgenomen huwelijk kennelijk niet gericht is op het stichten van een duurzame levensgemeenschap, maar wel om een schijnhuwelijk met het oog op een bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel. Uit de motivering blijkt niet dat de Dienst Vreemdelingenzaken de situatie van verzoekster nader heeft onderzocht.

Uit de aangehaalde elementen kan niet sluitend worden afgeleid dat het zou gaan om een schijnhuwelijk, en dat de intenties van verzoeker kennelijk niet zouden gericht zijn op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap.

De afwezigheid van de intentie om een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen kan niet afgeleid worden uit de aangehaalde elementen die de Dienst Vreemdelingenzaken in haar motivering uiteenzet. De verzoekster betwist ten stelligste dat het voorgenomen huwelijk een schijnhuwelijk betreft.

6. De heer [D.L.] is niet meer naar kunnen reizen omwille van de problematiek van zijn zieke moeder, voor wie hij de zorgen opnam, en na haar overlijden (op 11.08.2004) werd hij zowel mentaal als fysiek in beslag genomen door een ingrijpende erfeniskwestie, welke nog niet is opgelost. Regelmatig waren er verwikkelingen in dit dossier, oproepingen voor de rechtbank. (zie stuk 9)

Daarbij komt dat de heer [D.L.] een vliegangst heeft, die na deze problemen met zijn moeder terug ernstig de kop op staken, wat hem in de onmogelijkheid bracht verre afstanden te reizen. De reden hiervoor is dat de heer [D.L.] op zeer jonge leeftijd, namelijk op 15.02.1961 geconfronteerd werd met het overlijden van zijn jonge broer (20 jaar oud) bij een tragisch vliegtuigongeval: de heer [T.D.L.] kwam namelijk te overlijden door het neerstorten van een vliegtuig Boeing 707. Het is de ergste vliegtuigramp die België ooit kende. Zie stuk 4.

Dit is een trauma dat de heer [D.L.] nooit heeft kunnen verwerken.

Door de ernstige gezondheidsproblemen dreigde de heer [D.L.] opnieuw geconfronteerd te worden met het overlijden van zijn moeder. Zijn moeder overlijdt in 2004.

De verzoekster vormde door deze periode een grote steun en toeverlaat voor de heer [D.L.]. De heer [D.L.] ontving talloze brieven en kaartjes van de verzoekster.

De in 2001 ontstane liefdesrelatie werd alleen maar sterker.

Het is dan ook voor verzoekster en de heer [D.L.] een harde klap dat de visumaanvraag werd geweigerd op basis van afleidingen uit de feiten die niets met de werkelijkheid te maken hebben.

7. De Dienst Vreemdelingenzaken meent namelijk dat het leeftijdsverschil en de lange periode waarbinnen betrokkenen elkaar niet meer 'fysiek' hebben gezien een reden zijn om aan te nemen dat er sprake is van een voorgenomenschijnhuwelijk.

Het leeftijdsverschil tussen verzoekster en de heer [D.L.] is echter niet abnormaal.

De verzoekster legde de volgende stavingstukken voor:

- briefwisseling naar de verzoekster;*
- briefwisseling van de verzoekster;*
- bankoverschrijvingen giften;*

3

De Dienst Vreemdelingenzaken neemt daarbij zonder meer aan dat het de heer [D.L.] wel mogelijk moet zijn geweest om de verzoekster te gaan bezoeken daar hij sedert 2012 met pensioen is. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft echter daarbij de feiten opnieuw foutief weergegeven: de heer [D.L.] ging met pensioen in 2011, en niet in 2012, ook werden er andere bedragen gestort dan weergegeven.

8. Louter uit het feit dat 2 mensen elkaar geruime tijd niet hebben gezien kan niet worden afgeleid dat er geen sprake zou kunnen zijn van een liefdesrelatie. De verzoekster en de heer [D.L.] hadden wel degelijk een liefdesrelatie, dit blijkt ook uit de stukken van het dossier en de inhoud van de briefwisseling.

Een liefdesrelatie kan bovendien vele vormen aannemen. Gelet op de fysieke onmogelijkheid om elkaar te zien, de verzoekster haar visumaanvragen werden geweigerd, en de heer [D.L.] kampte met een trauma rond het nemen van een vliegtuig, trauma dat weer de kop opstak bij het (dreigende) verlies van zijn moeder, en werd ingenomen door een familiale juridische procedureslag, waren beide personen aangewezen op een andere wijze van het hebben contact.

9. Bovendien blijkt uit de lange periode dat partijen elkaar kennen, reeds 15 jaren, dat de intenties van beide partijen door de tijd en de afstand meerdere jaren bijzonder beproefd zijn, en toont dit net aan dat er wel degelijk sprake is van een oprechte liefdesrelatie.

Uit het dossier blijkt duidelijk dat partijen met elkaar communiceren. Uit het dossier blijkt ook dat er een consistent verhaal wordt verteld, welk overeenstemt met de werkelijkheid.

10. Uit een gebrek aan ontmoetingen kan niet worden afgeleid dat dit duidt op een schijnhuwelijk, nu het onderzoek gevoerd werd naar een voorgenomen huwelijk. Bovendien had de ambtenaar van de burgerlijke stand geen bezwaar tegen het voorgenomen huwelijk. (stuk 3)

De verzoekster meent terecht te kunnen aanvoeren dat de verwerende partij een manifeste appreciatiefout heeft gemaakt, met ingrijpende gevolgen voor verzoekster en de heer [D.L.], die elkaar reeds 15 (!) jaar kennen.

11. Het is onbegrijpelijk dat de heer Procureur de Konings een ongunstig advies afleverde."

2.2. Uit het gegeven dat verzoekster opwerpt dat de verwerende partij de bestreden beslissing "goed" dient te motiveren, vervolgens de motivering bekritiseert en stelt dat de bestreden beslissing geen steun vindt in de feiten, leidt de Raad af dat zij in een enig middel de schending beoogt op te werpen van de materiële motiveringsplicht. Verwerende partij kan dan ook niet worden gevolgd waar ze in haar nota een exceptie van onontvankelijkheid van de middelen opwerpt.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. In de bestreden beslissing wordt een opsomming gegeven van een aantal feiten waaruit de verwerende partij afleidt dat het voorgenomen huwelijk niet is gericht op het stichten van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het verwerven van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde. Ter ondersteuning hiervan verwijst ze naar het ongunstig advies voor de voltrekking van het huwelijk van 12 februari 2014 van de procureur des Konings dat door de ambtenaar van de burgerlijke stand van Haacht werd ingewonnen.

2.5. Verzoekster is van oordeel dat uit de in de bestreden beslissing aangehaalde elementen niet sluitend kan worden afgeleid dat het zou gaan om een schijnhuwelijk en dat de intenties kennelijk niet gericht zouden zijn op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap. De Raad dient echter vast te stellen dat de verzoekende partij zich in wezen beperkt tot het stuk voor stuk bespreken

van de door de verwerende partij gedane feitelijke vaststellingen en het geven van een andere versie of verklaring er voor, zodat zij in wezen haar beoordeling in de plaats stelt van de beoordeling gedaan door de verwerende partij. De aangevoerde kritiek geeft te dezen aldus weliswaar blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid, doch het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt te dezen de Raad uit tot een opportuniteitsonderzoek hetgeen niet tot zijn bevoegdheid behoort.

2.6. Waar verzoekster ten slotte nog concludeert, “*Het is onbegrijpelijk dat de heer Procureur de Konings een ongunstig advies afleverde*”, dient de Raad op te werpen dat hij geen rechtsmacht heeft om adviezen van het parket in het kader van een voltrekking van het huwelijk te beoordelen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA